

OLÁH ANDRÁS

üresjárat

*hajnalban még hozzám gömbölyödsz
mint falhoz a fecskefészek
mint kötésen a vér átszivárogsz
s jut számodra egy kicsi végtelen
reggel pedig összeszeded a szétszórt holmikat
már nincs aki utánad nyúljon
– különben sem bírnád elviselni –
marad a suttogott szavak szétpattanó
buborékja s a szunyókáló emlékezet*

hétköznapi kudarcaink

*nemrég még világot sem kellett
gyújtanom hogy lássalak
magammá öleltelek s mindennap
légszomjjal küszködtünk
mire tarka derűbe fordult a reggel
aztán egyre szűkebb lettél
befelé fordulva bűvészkedtél
feleleteket kerestél én kérdéseket –
csiklandó illat maradtál
kit ha szívem sötétkamrájában előhívlak
bekérezkedsz az álmaimba néha*

hiány

*és megint – mint akkor
abban a furcsa télben –
várok kiszolgáltatottan:
sorsunk magára hagyva
vágyaink pusztulóban
szívre szív alig dobban
fogoly vagyok hiányodban*